

Tuonilmaisiiin ovat siirtyneet

Matti Ropponen

YLEISESIKUNTAEVERSTI MATTI ROPPONEN IN MEMORIAM

Vuoden 1918 alkupuoleen saakka suomalainen rautatiehenkilökunta työskenteli Pietarin Suomen asemalla. Täällä syntyi 1. 3. 1900 Matti Ropponen rautatien virkailijan poikana. Perhe muutti ajanoloon Viipuriin, missä Matti kävi 7/8 lk suomalaista yhteiskoulua.

Matti Ropponen osallistui jo varsin nuorena Suomen itsenäisyyden ja vapaussodan valmisteluihin. Hän kuului vv. 1917—1918 Viipurin sk:n rautatiekomennuskuntaan. Pietarin kaupunkia ja sen olosuhteita tuntien hän toimi aseiden hankinta- ja kuljetustehtävissä Pietarista Pohjanmaalle sekä hoiti erilaisia Jääkäritoimiston tehtäviä. Venäläisen santarmiston ankaran valvonnan takia nämä toimet täytyi suorittaa täysin salassa.

Ryhdyttyänsä muodostamaan itsenäisen Suomen sotilas-päällystön kaaderia Matti Ropponen ilmoittautui Vöyrin sotakouluun osallistuen sittemmin Vöyrin kaartin mukana Satakunnan ja Tampereen seudun ankariin valloitustaisteluihin.

Vapaussodassa hävinneet kapinalliset rupesivat venäläisten kommunistijohdon tukemana valloittamaan v. 1919 — 1920 Suomea takaisin. Aunuksen keskitetyt kapinalliset ottivat ilman virallisia valtuuksia elintarvikkeita Aunuksen maanviljelijöiltä. Nämä pyysivät apua Suomesta. Matti Ropponen oli asevelvollisuutensa suorittuaan ensimmäisiä vapaaehtoisia Karjalain heimoveljiä auttamassa. Joukkojen johtajana ja räjähdyskomppanian päällikkönä toimien hän osallistui moniin taisteluihin mm. Aunuksen kaupungin ja Mägrin valloitukseen sekä Syvärin takaiseen räjäytysretkeen.

Sotilasopintojaan Matti Ropponen täydensi Reserviupseerikoulussa 1920, Kadettikoulussa 1924—25 ja Taistelukoulussa Komppanianpäällikkökurseilla v. 1929. Eestin sotakorkeakoulun hän kävi vv. 1929—32 ja sai yleisesikuntaupseerin arvonimen Suomessa 29.11.1933.

Viron sotakorkeakoulun jälkeen Matti Ropponen heimotyöharrastus laajeni myös eteläisten heimoveljiemme Eestin — Suomen yhdyssiteiden lujittamiseen ja kehittämiseen.

Matti Ropponen suoritti palvelustaan pitkät ajat yleisesikunnassa sekä viime sotiemme ajan päämajassa. Vaikutusvaltansa perusteella hän voi monin tavoin auttaa ja tukea rajantakaisia heimoveljiämme.

Kunnostautumisensa johdosta hän sai monia korkeitakin kunniamerkkejä näiden joukossa Eestin Kotkanristin ja Karjalan sekä Aunuksen mitalit.

Matti Ropponen oli luonteeltaan määrätietoinen mies. Jatkosotamme jälkeen kohdeltiin kaltoin maamme puolesta parhaansa tehneitä miehiä. Matti Ropponenkin siirtyi kirja-kauppa-alalle. Täällä hän toiminnallaan saavutti Rautatiekirjakaupan johtajan merkittävän aseman.

Matti Ropponen oli rehti Suomen mies, maan puolustaja ja sydämellinen heimoystävä.

Ulkoisesti täysin hyväkuntoisena hän asettui levolle 25. 9. 1975 maatilallaan Ristiinan pitäjässä. Yllättäen kenenkään aavistamatta ja näkemättä lähtöhetkeä hänen sydämensä pysähtyi nukkuessa yön hiljaisuudessa ikuisene uneen. Suomelle, Virolle ja Karjalalle aikanaan niin tulisesti sykkinyt sydän oli saanut iäisen levon ja suuren rauhan.

Häntä jäivät lähinnä suremaan aviopuoliso, tytär ja 7 poikaa. Viimemainitut kantoivat hänen maallisen tomumajansa siunauksen jälkeen Honkanummen hautausmaan lepoon. M.A.

Satamapäällikkö Leevi R ö p p ä n e n kuoli äkilliseen sairauskohtaukseen 30. 1. 1976. Hän oli syntynyt Salmassa 24. 8. 1929.

Merikapteenin tutkinnon hän suoritti Kotkan merenkulkukoulussa 1959. Satamapäällikkö R ö p p ä n e n toimi nuoruudessaan päällikkönä eri aluksissa Saimaan sisävesiliikenteessä. Vuosina 1951—1952 hän oli III- ja I-perämiehenä Euroopan-liikenteessä ja vuosien 1956—1963 aikana II- ja I-perämiehenä valtameriliikenteessä eri höyry- ja moottorialuksilla.

Oy Fredrikshamn Stevedoring Con palveluksessa kappaletavara-aivojen työnjohtajana hän toimi vuosina 1961—62 sekä ahtaustyönjohtajana Oy Kotka Stevedoringilla vuosina 1964—1968. Lappeenrantaan Leevi R ö p p ä n e n siirtyi kesällä 1968 kaupungin satamapäälliköksi. Samalla hän toimi merenkulkuhallituksen valtuuttamana Lappeenrannan piirin merimieskatselmusmiehenä.

Paikkakunnalla satamapäällikkö R ö p p ä n e n tunnettiin merenkulkualan asiantuntijana. Erityisesti veneilyasiat olivat hänen sydäntään lähellä.

Hän oli v. 1969 perustetun Etelä-Saimaan meripelastusyhdistyksen perustajajäseniä ja toimi yhdistyksen ensimmäisenä puheenjohtajana vuoteen 1975 ja sen jälkeen edelleen johtokunnan jäsenenä.

Rotary-toimintaan Leevi R ö p p ä n e n otti osaa Lauritsalan Rotary-Clubin jäsenenä.

Lentomestari, Mannerheimristin ritari Oiva T u o m i n e n kuoli 28. tammikuuta äkilliseen sairauskohtaukseen kotonaan Nummelassa. Hän syntyi 5. 3. 1908 Kouvolaan ja valmistui puolustuslaitoksen mekaanikoksi 1926. Tuominen toimi armeijan lentäjänä 1930-luvun alusta aina sotien loppuun saakka.

Oiva Tuominen oli viime sotiemme menestyksekkäimpiä

Karjalaisen kyykkävaltuuskunnan sanomaa

Täsmennyksiä suurkilpailuihin, kyykkämerkistä kilpailu, SM-kilpailujen aikataulu, kilpailuista pois Alkon mannekiinit, tupakka pois lyöntiajaksi, SM-ennätyksen hyväksyminen, kyykkätuomarikurssi.

Karjalaisten kyykkävaltuuskunnan vuosikokous pidettiin 4. 1. -76 Karjalatalon Kyykkäkabinetissa. Läsnä olivat Paavo Suoninen ja Toivo Lehmusvirta Karjalan Liitosta, Kosti Pamilo ja Boris Karpela Karjalan Sivistysseurasta sekä Niilo Melama Kuopiosta, Pentti Silervo Lahdesta, Tuomas Kuparinen Hämeenlinnasta ja Pauli Jousimo Turusta sekä naisten edustajana Elsa Keränen. Todettiin, että Reino Joenpolvi on siirtynyt eläkkeelle ja KL on hänen tilalleen nimennyt T. Lehmusvirran.

Valtuuskunnan puheenjohtajaksi valittiin vuodeksi 1976 Kosti Pamilo, varapuheenjohtajaksi Boris Karpela ja sihteeriksi Toivo Lehmusvirta. Valtuuskunnan työvaliokunnan muodostavat Karpela, Suoninen, Lehmusvirta ja Pamilo.

Käytiin lävitse Kyykkävaltuuskunnan 4. 5. -75 järjestämällä piirien kyykkäjohtajien neuvottelupäivillä tekemät päätökset ja vahvistettiin ne näin kuuluviksi:

— Vuonna 1975 saavutetuilla tuloksilla osallistutaan v. 1976 A-, B-, ja C-sarjoihin. Jos kesäolosuhteissa B- ja C-sarjassa pelaaja lyö v. 1976 tuloksen, joka edellyttää nousua, se sallitaan. Sensijaan ei sallita A- ja B-sarjalaisten pelata alemmissa sarjoissa kuin mitä v. 1975 asavutettu tulos edellyttää.

— Tärkeissä kilpailuissa uusitaan 1. 2. ja 3. sijojen järjestys normaalilla pelitavalla. Muut sijat ajan säästämiseksi ratkotaan arvalla, hutien perusteella tai jollain muulla tavalla. Jos uusintaa on pakko kilpailussa käyttää, tehtäköön se aikaa säästäten näin: henkilökohtaisessa pelissä pe-

lentäjiä, joka tuhosi talvi- ja jatkosodan ilmataisteluissa ainakin 50 lentokonetta. Hänelle myönnettiin järjestyksessään kuudes Mannerheimristi 18. 8. 1941.

Herman Korkelainen kuoli 29. 12. -76 Espoossa. Hän oli syntynyt 28. 12. 1910 Aunuksessa.

Vilho Vornanen kuoli 10. 11. -75 Tuupovaaran Hoiolassa. Hän oli syntynyt 29. 6. 1919 Iiomantsissa.

Tatjana Sergejeff kuoli 9. 12. -75 Helsingissä. Hän oli syntynyt Hirsylässä 21. 12. 1906.

Lidia Helki, o.s. Karjalainen, kuoli 12. 12. -75 Helsingissä. Hän oli syntynyt 23. 3. -75 Tuusulassa.

Ivan Koukkunen kuoli 14. 12. -75 Kiikassa. Hän oli syntynyt 26. 3. 1884 Suojärvellä. Häntä jäivät suremaan lapset perheineen, lastenlapset ja lastenlastenlapset sekä sukulaiset ja ystävät.

lataan yksi kenttäpuolisko, johon asetetaan eturajalle viisi paria kyykkiä metrin välein (5-ottelun harvahammas) ja lyöjä saa 5 sauvaa, jotka hän lyö kerran. Joukkuepelin karsinnassa pelataan myös vain yksi kenttäpuolisko, johon asetetaan 10 cm sivurajasta alkaen 8 paria kyykkiä, siis noin 69 cm toisistaan. Neljä lyöjää saa kukin kaksi sauvaa ja ne lyödään kerran ja lasketaan tulos. Parhaan tuloksen lyöneet voittavat.

— Suomen ennätyksiksi hyväksytään virallisissa avoimissa kilpailuissa saavutetut tulokset. Kilpailuista on aina ennakoon ilmoitettava ja niihin pitää osallistua vähintään kahden eri seuran pelaajia. Kilpailuista on aina pidettävä pöytäkirjaa, johon jokainen lyönti on merkattava, samoin paljonko on kyykkiä jäänyt lyödyn 4 sauvan jälkeen.

— Piirien mestaruusmitaleja jaetaan vain joukkue- ja A-sarjan peelissä. B- ja C-sarjoissa ei mitaleja jaeta.

KYYKKÄMERKKI

Päätettiin julistaa kilpailu yhteisen, koko valtakuntaan soveltuvan kyykkämerkin aikaansaamiseksi. Hyväksytylle ehdotukselle maksetaan mk 60,— palkinto ja toiseksi parhaalle mk 30,— ja kolmannelle mk 20,—. Varat otetaan kyykkärahasesta.

Ehdotukset voidaan postittaa os.: Karjalaisten Kyykkävaltuuskunta, Karjalatalo, Käpylänkuja 1, 00610 Helsinki 61, 1. 4. -76 mennessä.

Merkin pitää soveltua hiha- ja rintamerkiksi. Sen painaminen kankaalle oltava mahdollista. Merkistä pitäisi ilmetä karjalaisuus ja kyykkäminen. Pitäisi olla tilaa seurojen nimille. Valmistaminen ei saisi olla monimutkaista.

SM-KILPAILUT

Karjalaisseurojen väliset kyykän joukkueiden SM-kilpailut pidetään 19. 6. 1976 Porissa. Myös naisten henkilökohtaiset SM-kilpailut ovat Porissa ja tulosvaatimuksena on —5.

13. henkilökohtaiset miesten kyykän SM-kilpailut pidetään Jyväskylässä 22. 8. -76, alkavat klo 11.00.

8. Tasavallan Presidentin hopeamaljakilpailut piirin kyykkämestarijoukkueiden kesken pidetään Helsingissä 19. 9. -76 Taivallahden kentällä Ent. Salmilaiset ry:n järjestäminä.

18. KYYKKÄTUOMARIKURSSI

Seuraava kyykkätuomarikurssi pidetään 2. 5. -76 Ulvilassa. Sinne toivotaan osanottajia ympäri Suomen. Ulvilan Karjalaiset ilmoittavat paikan ja tarkan ajan Karjala-lehdessä.

VETERAANIT

Todettiin, ettei 50-vuotiailla kyykänpelaajilla ole vielä kunto laskenut, joten uusi, kyykän veteraaneille lahjoitettu SM-kiertopalkinto on tarkoitettu 60 vuotta täyttäneille. Tasoituspisteet lisätään saavutettuun tulokseen seuraavasti: lyöntivuonna täyttävälle 60-vuotiaalle 0 pistettä, 65 vuotta täyttävälle 5 pistettä, 75 vuotta täyttäneelle 15 pistettä eli piste per vuosi, jotka menevät yli 60 vuoden.

SOPIMATON KÄYTÖS

Pidettiin hyvin sopimattomana, että kilpailuissa esiintyy Alkon mannekiineja ja pelineliössä esiinnyttäen tupakka suussa. Kehotetaan kyykkäseuroja kiinnittämään vakavaa huomiota tällaisten epäurheilumaisten tapojen poistamiseen.